

ДАЛЕКІМИ СТЕЖКАМИ В СЬОГОДЕННЯ. Збірка навчально-методичних матеріалів з досвіду діяльності вітальні “Світлиця”. Донецького училища культури. Автор - Гарбуз Л.М., упорядник – Слабенко М.І., Донецьк, ДОУМЦК, 2006р., 48 с.

Автор: Л.М.Гарбуз – викладач Донецького училища культури.

Упорядник: М.І. Слабенко – зав. кабінетом інновацій і соціально-культурних програм ДОУМЦК

Рецензент: Р.Г. Навоцена – заслужений працівник культури України, директор Артемівського РБК,

Редактор: І.С. Пономарьова, методист ДОУМЦК

Відповідальний за випуск: Г.М. Ладигіна, директор ДОУМЦК

© Гарбуз Л.М., 2006 р.
© ДОУМЦК, 2006 р.

Рекомендовано до видання навчально-методичною радою Донецького обласного училища-методичного центру культури.

ЗМІСТ

1. Перше слово Господині. 5 стор.
2. Ритуал відкриття вітальні “Світлиця”. 12 стор.
3. Сценарій вечора з циклу “Раді ми вас бачити”
(шанування переможців творчих конкурсів). 16 стор.
4. «Наши традиції в надійних руках»
Передача естафети 23 стор.
5. “Шануймо кращих” - сценарій свята
до Дня працівників культури і аматорів народної творчості. 31 стор.
6. “Козацьке коло”. Сценарій театралізованого свята
до Покрови Богородиці, присвяченого Дню
українського козацтва та 500-річчю Кальміуської
паланки українського Козацтва Донецької області. 37 стор.
7. Відгуки гостей вітальні “Світлиця” про її діяльність. 47 стор.

Колектив Донецького училища культури – згуртоване об'єднання однодумців, висококваліфікованих фахівців, що самовіддано працюють на ниві підготовки досвідчених працівників культурно-дозвіллєвої діяльності.

Училищу виповнилося 60 років. Основною рисою діяльності юного творчого колективу всі ці роки був постійний пошук нових форм та методів зачленення студентів до навчання, освоєння практичних навичок роботи.

Однією з цікавих творчих знахідок стало створення 16 квітня 1996 року клубної вітальні "Світлиця", ініціатором і засновником якої стала Людмила Миколаївна Гарбуз – викладач-методист училища, Господиня "Світлиці".

Тому замість передмови – перше слово Господині "Світлиці".

ПЕРШЕ СЛОВО ГОСПОДИНІ.

Споконвіку Світлиця сприймалася як кімната особливого призначення: відзначення урочистих подій сімейно- побутового характеру (святкових трапез, зустрічі шановних гостей, відзначення весільної обрядовості, розваг у дні відпочинку тощо).

Словникове визначення терміну "Світлиця" – це чиста, світла, порядна кімната в будинку. Світлиця – то святий куток домівки.

"Світ", "світло", "світанок", "світлиця" – слова, що мають спільній корінь спільність форм матерії та енергія, що випромінюються тим чи іншим чином, сприймається зором, емоційним відчуттям людини і робить видимим навколо нас. Промовляється кожне з цих слів, і на душі стає спокійніше, бо вони несуть позитивний заряд людських емоцій, чаравіне світло добрих надій на крає, відкривають нові горизонти людського буття.

Сьогодні у нас є незалежна Україна. Правда, не зовсім така, як нам хотілося б. Ми для неї жили, живемо і будемо жити. І нехай для неї живуть наші онуки.

Наше суспільство переживає період, коли одним з головних його завдань є відродження високої духовної людини, як основи життя та діяльності.

Донецьке училище культури готує фахівців, яким в майбутньому працювати в клубах, бібліотеках, центрах молодіжного дозвілля, центрах естетичного виховання школярів, проводити масові заходи, які сприятиймуть відродженню української національної культури, виховуватимуть любов та повагу до обрядового дійства, народних та християнських свят, стверджуватимуть важливість не тільки самих обрядів, як частини нашої народної культури, але й самої божественної ідеї, що запліднила культуру і піднесла до висоти духу. Випускник училища повинен бути підготовленим до цієї відповідальної і почесної роботи з людьми в майбутньому, пройти своєрідний практикум ще під час навчання дисципліні "Народознавство".

За останні роки при багатьох Будинках культури, клубах, бібліотеках Донецької області успішно діють кімнати-світлиці.

Тому відкриття і діяльність вітальні "Світлиця" в училищі стало навчальною потребою, що розглядається як складовий елемент загально училищного комплексу заходів по національному вихованню студентів.

Однією з головних задач при декоративно-художньому оздобленні вітальні було суворе дотримання художниками і добровільними помічниками, котрі відбирали експонати, документи та інші матеріали для інтер'єру, традиційного національного стилю та колориту.

У "Світлиці" зібрані творіння рук майстрів народних промислів та старовинні предмети домашнього ужитку українців, кращі роботи самодіяльної студентської студії "Зроби сам", курсові роботи, реферати студентів з питань українського народознавства. Барвисто, з добрым естетичним смаком і національним стилем оздоблено "Народний календар", зі сторінок якого можна

дізнатися про дати народних та релігійних свят, про їх «обливість», обрядовість, походження назв місяців, народну прогнозику погоди та ін.

До послуг студентів, викладачів, студентів-заочників і навіть випускників училища - досить оригінальна за змістом і тематичною налаштуваністю книжкова колекція "Світлиці". Читач на ній знайде видання з українського народознавства, історичного краєзнавства, фольклору, обрядовості, культури, етнографії, одягу. При написанні курсових робіт та підготовці домашніх завдань з курсу "Народознавство" студенти користуються довідниками, репертуарними збірниками, багатим різновидом коментарів, часописами, історико-краєзнавчими альманахами, що їх друкує видавництво "Донеччина", підшивками газет.

У буденні дні училища "Світлиця" – це своєрідна читальня, кімната для самопідготовки студентів.

Література, яку на сьогодні має "Світлиця", збиралася поступово. Це підручники випускників, гостей, працівників закладів культури і освіти, студентів денної і заочної відділення, друзів та колег.

Є і унікальні екземпляри. Так із серії "Українська народна творчість": Колядки та підрівки, зимова обрядова поезія трудового року. – К.: Наукова думка., 1965р.; Сосенко Ксенофонт. Культурно-історична постать староукраїнських свят Різдва і Щедрого вечора. – К.: Сілго, 1994р.; Поплавський Михайло. Шоу бізнес. Теорія, історія, практика. – К., 2001р. (що книгу подарував "Світлиці" сам автор, будучи її гостем); Скуратівський Василь. Святвечір. // з серії українська пізнавальна бібліотека "Земляни". – К.: Перлина, 1994 р. (подарунок "Світлиці" від автора) та сучасне унікальне видавництво Войнович Валерій. Українська міфологія. – К.: Либідь, 2005 р. (подарунок господині від сокурсниці – випускниці Київського інституту культури Ткачук Л.П., нині завідувачки бібліотекою санаторія "Жовтень" в Київській області Обухівського району) та багато інших.

Вітальня для координації своєї діяльності має актив, до складу якого входять викладачі та студенти.

Актив вітальні "Світлиця" склався з дня її створення. Спочатку в нього входили лише кращі студенти, але згодом до роботи активу були залучені і викладачі училища. Так, викладач дисципліни "Декоративно-художнє оформлення" Санжаревський В.І. постійно готує із студентами творчі роботи на виставки, які монтуються у "Світлиці" до народних свят. А викладач-методист Возна Т.В. підбирає музичний матеріал для заходів, які проходять у "Світлиці" та виступає в ролі асистента режисера. Неодноразово в підготовці заходів приймали участь викладачі Полянін Ю.А., Юрченко О.П., Санжаревська Л.В., Юрченко Т.Ф., Роянова М.О., Мілотіна Т.М., Сетт В.Р., Хуторна Є.В., Романова Т.Ю., Тунік О.М., Армяновський О.Г.

Ще будучи студенткою училища, а сьогодні лаборантом кабінету "Народознавства", Фатькіна Л.В. завжди приймала участь в роботі активу: оформлення виставок, комплектування літератури, ведення документації тощо.

Членам активу "Світлиці" є заслужений працівник культури, ветеран праці Голубородсько Г.Т. Він неодноразово писав статті в газету "Донбас" про діяльність вітальні.

Студентка училища Пахомова Тетяна обрава темою своєї курсової роботи з дисципліни "народознавство" узагальнення досвіду роботи вітальні "Світлиця". Найбільш активними були студенти Ганенко О., Кігович Ю., Сологуб О., Полянін О. (нині випускники) та багато інших.

Щорічно складається план роботи вітальні "Світлиця", який затверджується заступником директора з виховної роботи.

Планом роботи "Світлиці" передбачається проведення театралізованих масових заходів та обрядів, присвячених народним та календарним святам, конкурсів, виставок студентських робіт, зустрічей з народними майстрами, творчими колективами, шківими людьми.

Коли "Світлиця" відмічала свій перший ювілей – 5 років, було оголошено конкурс на кращій сценарій заходу щодо святкування ювілею. Переможницею стала студентка училища Киочко Наталка.

Зразок плану роботи вітальні "Світлиця"

№	Зміст роботи	Термін	Відповіальні
1.	Оформлення інтер'єру та екстер'єру "Світлиці"	протягом року	Гарбуз Л.М. Фатькіна Л.В.
2.	Оформлення виставок творчих робіт студентів: - "Пташине царство" до Міжнародного дня птахів, - "Котилося яєчко" - виставка писанок, - "Красна паска" - виставка пасок до Великодня, - "Іду в природу, як в обитель" - виставка рослинних композицій, - "Народні митці Донеччини" – ілюстрована виставка, - "Незвичайні краси" до Різдвяних та Новорічних свят	1.04.06 квітень 2006 14.10. трудень 2005	Гарбуз Л.М. Фатькіна Л.В.
3.	Екскурсії: - у краєзнавчий музей, - в парк кованих виробів, - на виставку "Експо-Донбас", - ботанічний сад.	протягом року	Возна Т.В. Гарбуз Л.М. Юренко О.П. Фатькіна Л.В.
4.	Загальний заходи з краєзнавчим музеєм та клубом "Світлиця" при бібліотеці ім. Крупської.	згідно з планом п/к	Гарбуз Л.М.
5.	Запис народних свят та обрядів на відеокасети	протягом року	Гарбуз Л.М. Фатькіна Л.В.
6.	Оформити кутючик інформації "Народна творчість" і "Велика вітчизняна війна".	квітень- травень	Гарбуз Л.М. Фатькіна Л.В.
7.	Вечір-обряд "Відновлено старі традиції".	квітень	Санжаревський В.І.
8.	Вітанування ветеранів війни та почесних викладачів післяонерів.	жовтень- грудень	Гарбуз Л.М. Возна Т.М.

9.	Огляд газет "Світлиця" – прикладення до газети "Донбас".	щомісяця	Сисосва Л.А.
10.	Конкурс на крацу гумореску "Веселки", до Міжнародного дня сміху.	1.04.06	Гарбуз Л.М. Полянін Ю.А.
11.	Театралізоване свято "В козацькому колі", присвячене національному святу - Дню українського козацтва та 500-річчю Кальміуської паланки.	14.10	Юренко О.П. Гарбуз Л.М. Возна Т.В. Ногоріла Г.М.
12.	Продовження оформлення фотоальбому заходів у "Світлиці".	протягом року	Гарбуз Л.М. Фатькіна Л.В.

Бути привітними і гостинними – це наше призначення! Не вдаочись до повного переліку засідань та зустрічей з шановними гостями "Світлиці", відзначу найбільш цікаві із них.

З творчими виступами за останні роки в нашій вітальні побували народні майстри України: Зоя Олександровна Хмара – майстер бісеронанизування, Валентина Максимівна Рижкова (рушникарка), Клавдія Михайлівна Крахмаленко (витинанки), Людмила Родіонівна Огнєва (рушникарка). І це далеко не повний перелік наших гостей.

Стало доброю традицією проведення творчих зустрічей з колективами художньої самодіяльності Донецька та області. Обмін досвідом роботи та демонстрація творчого доробку показових народних колективів – це своєрідна школа підвищення професійної майстерності як для студентів, так і для викладачів.

У 1998 р. відбулась цікава творча зустріч у "Світлиці" з учасниками кращих творчих колективів художньої самодіяльності Куйбишевського району м.Донецька. Показові виступи хореографічного ансамблю "Калинка" та ансамблю народних інструментів Палацу культури Авдіївського коксохімзаводу стали справжнім святом самодіяльного мистецтва в училищі.

Заслуговує на увагу і проведення заходів активу "Світлиці" у співдружності з викладачами циклових комісій навчальних закладів культури і мистецтва Донецької області. Це вилилось у своєрідний творчій звіт досягнень нашого училища по професійній підготовці спеціалістів.

Актив "Світлиці" при нагоді намагається залучити до участі в її роботі артистів, що прибувають на гастролях у нашому місті, народознавців, журналістів.

Стало доброю традицією проведення конкурсів рослинних композицій повесні і восени на тему: "Краю мій квітучий", конкурсів обрядових страв до Святої вечери.

Активісти "Світлиці" сприяють налагодженню міжпредметних зв'язків, плануючи проведення, спільно з викладачами циклової комісії, таких масових заходів як, наприклад, "Вечорниці".

Наша вітальня постійно організує проведення виставок кращиків студентських робіт з декоративно-прикладного мистецтва (викладач В.І.

Савжаревський). У доробку студентів – розпис по дереву, ліпління, флористика, вишивка, плетіння, писанкарство.

Та найбільший наголос у своїй діяльності актив "Світлиці" робить на пропаганду народних свят та обрядовості. У "Світлиці" завжди людно. Студентам надається допомога в написанні сценаріїв до свят, підборі репертуару, виконанні контрольних робіт заочників. Звертаються з проханням надання не тільки методичної, але й практичної допомоги в організації та проведенні різноманітних заходів представники загальноосвітніх шкіл, середніх і вищих спеціальних та навчальних закладів міста, працівники закладів культури, навіть представники районних відділів культури області. І ми охоче їм допомагаємо. Успішно розвиваються у нас творчі контакти з колективами "Світлиці" обласної наукової бібліотеки ім. Н.К.Крупської по проведенню спеціальних заходів. Показовою в цьому відношенні була конкурсна програма на тему "Рушничок мій барвінковий". Участь в роботі постійно діючої "Світлиці" обласної бібліотеки для викладачів і студентів училища – це своєрідний лабораторно-практичний мінімум.

Громадськість міста знає про творчу діяльність нашої вітальні по позитивним відгукам газет. Про нас пишуть, до нас йдуть по допомогу в організації роботи "Світлиці".

За поданням методичної і практичної допомоги розпочали активну діяльність "Світлиці" ЗОШ № 69, № 90, школи-інтернату № 4, Донецького економічно-правового технікуму та ін.

Цікавою з цього приводу була зустріч студентів і викладачів з редактором всеукраїнського часопису "Українська культура" Андрієм Андрійовичем Яремчуком. Свої враження про зустріч з колективом студентів і викладачів училища А.А. Яремчук виклав у статті "Цікаво вчитись і працювати" ("Українська культура" №9 за 2000 рік). Не залишаються поза увагою "Світлиці" і громадські та суспільно-політичні події, що відбувалися в місті, області, в Україні.

14 жовтня 2000 року до Дня Українського козацтва у вітальні пройшла зустріч з представниками Кальміуської Паланки Азовсько-Чорноморського війська.

7 листопада 2000 року у "Світлиці" тепло шанували державний ансамбль пісні і танцю "Козачий круг" (м.Ростов), художній керівник Д.Б.Огурцов. Звичайними в училищі стали поздоровлення від імені "Світлиці" іменинниць на честь свят Віри, Надії та Любові, Катерини, Тетяни тощо. У дні Різдвяних свят урочисто звучать колядки, щедрівки та поздоровлення з Новим старим Роком: "Добрий вечір, пане господарю".

У лютому 2001 року нашими гостями були вельмишановні люди із столиці – члени жирі перегляду програми звітного концерту колективів художньої самодіяльності та майстрів мистецтва Донецької області перед Республікою: Колосок Олександр Петрович - заслужений артист України, лауреат міжнародних конкурсів виконавців естради, професор; Андрійчук Петро Олександрович - заслужений працівник культури України, художній керівник та диригент засłużеного ансамблю пісні і танцю України "Дарницянка";

Григор'єв Геннадій Михайлович - заслужений діяч мистецтв України, судожній керівник оркестру "Упісон", завідуючий лабораторією художнього акторства ІККД міністерства культури і мистецтв України; Олександра Мариненко - художній керівник Всеукраїнського конкурсу читців, присвяченого пам'яті Т.Г. Шевченка.

Після знайомства гостей з роботою "Світлиці" Донецького училища культури, відбувся гострий, цікавий і хвилюючий обмін думками гостей з учасниками позачергового засідання вітальні з питань відродження культури України. Це була неповторна зустріч, як за змістом, так і за теплотою гостинностю, проявленою господарями "Світлиці".

Приємно здивовані тим, що побачили у "Світлиці" і почули про її діяльність і плани на майбутнє, високі гости записали до книги відвідувань "Світлиці":

"... Якби усі люди в Україні мали такі "Світлиці", то збулось би багато з того, про що ми тільки мріємо... Ваша "Світлиця" надала нам душевного світла. Наслаги Вам!".

18 лютого 2002 року гостями нашої "Світлиці" стали лауреат державних премій СРСР. Білорусії та Росії, народний артист Білорусії, заслужений артист Росії, лауреат вітчизняних та міжнародних фестивалів, актор і режисер Володимир Гостюхін та актриса театру і кіно, актриса Мінського театру-студії кіноакторів Алла Гороміч (стаття про зустріч - в журналі "Метрополіс", № 3, 2002 р.).

16 лютого 2003 р. "Світлиця" вітала ректора Київського університету культури і мистецтв, кандидата педагогічних наук Михайла Поплавського. Він так написав у гостевій книзі: "Все супер. Добра всім, любові і світла, яке йде від "Світлиці" і її господині Людмили Гарбуз".

22 жовтня 2004 р. до "Світлиці" завітали учасники проекту "Захід-Схід" (Луганська – Івано-Франківської області). Представники цього проекту - член Національної спілки художників Володимир Черновський ("Світлиці" - Волій Світла Божого, Промислу і знань Господніх, Великих звершень і вічної молодості), член національної спілки художників України, Академік Римської Академії модельного мистецтва ("Дорогій "Світлиці" – творчості"), барди - Мая Кліменко та ін.

22 вересня 2004 р. сталася приемна зустріч з акторами Львівського театру ім. М. Заньковецької Юрієм Чековим, Дмитром Карицевичем, Мар'яною Кучмою, Наталкою Лісовою ("Творчості, витримки та успіхів на мистецькій ниві...").

Актив "Світлиці", очолований талановитою, щедрою на натуру і гостинною господинею Людмилою Миколаївною Гарбуз перебувають в постійному творчому пошуку.

За 10 років діяльності училищної "Світлиці" було немало позитивних відгуків преси – "Донеччина", "Світлиця", "Донбас", "Вечерній Донецьк". Два рази на рік показ масових заходів, організованих вітальнюю, можна дивитися на місцевому телебаченні.

Приємно, що і говорити, отримати високу оцінку твоєї праці, тим більш із вуст високо шанованих гостей!

27 квітня 2006 року відзначався 10-річний ювілей від дня заснування вітальні "Світлиця" Донецького училища культури. Під час ювілейного свята передбачене урочисте вшанування переможців огляду-концерту художніх колективів училища, присвяченого 15-річчю проголошення незалежності України.

В майбутньому нас всіх чекають незабутні зустрічі у нашій "Світлиці"! Ласкаво просимо!

Недарма ж про "Світлицю" написали вірші:

Наша світла хата

На друзів багата.

Лагідна й привітна -

"Світлиця" наша рідна.

Господиня "Світлиці" - Л.М. Гарбуз

Ритуал відкриття вітальні “Світлиця”.

Дівчата тримають в руках перед входом в аудиторію червону стрічку. На дверях напис: “Світлиця”. На стінах плакати: “Світлиця працює з раннього ранку до пізнього вечора”. Аудиторія прикрашена пташками, які означають, що в хаті є неодружені хлопці та дівчата. На порозі – господиня з двома дівчатами. В руках тримають рушник з хлібом і сіллю. У однієї в руках грено калини, у другої – кошик із пшеницею.

Господиня: Добрий день вам, люди добрі! Сьогодні 14 квітня - урочисте свято відкриття вітальні “Світлиця” (звертається до директора) Дозвольте, батько, “Світлицю” відкривати та гостей привічати.

Директор: Дозволяю та й червону стрічку розрізаю.

Дівчина передає хліб-сіль директору. Він першим заходить у “Світлицю” і сідає на почесне місце. Гості по одному заходять в “Світлицю”, кожний дає господині подарунок, вона кожному дякує.

1 гість: (з іконою) Ікона – це символ духовності. Нехай у вашій “Світлиці” буде завжди жити творчість та збагачуватися ваш духовний світ.

2 гість: (з рушником) Я дарую вам цей рушник.
В’ється нитка червона, зелена.

Чудодійна у мами рука:
Вся земля, як ота наречена,
На краєчок стає рушника.

Нехай цей рушник принесе в ваш дім щастя і радість.

3 гість: (з вербовими гілочками та калиною) Дарую вербові гілочки та калину, бо без верби й калини нема України.

4 гість: (з часником) Дарую пучок часнику, нехай оберігає хату від дурного ока та нечистої сили, від порчі та зглазу.

5 гість: (з пшеницею) А це пшениця яра, щоб ваша доля була вдала.

6 гість: (з дерев’яними ложками) Дарую дерев’яні ложки. В новій хаті завжди посуд новий треба мати.

Дівчата обсипають всіх гостей пшеницею.

Дівчата: Пшеницею посыпаемо, здоров’я бажасмо.

Господиня вклоняється, кожному дякує за подарунок.

Господиня: Гостей дорогих ми вітаємо широ,

Стрічаємо хлібом, любов’ю і миром!
Для людей відкрита “Світлиця” наша біла,
Тільки б жодна кривда в неї не забігла.
Хліб ясниться в хаті, сяють очі ширі,
Щоб жилось по правді, щоб жилося в мірі.
Хай біда і горе обминають дім,
Доброго здоров’я зичимо усім!

Стук у двері. Забігає дівчина.

1 дівчина: Добрий день Вам, господарко! Ми до вас на новосілля з подарунком!

2 дівчина: З певзичайним подарунком!

Господиня: Заходьте, дівчата.

Фольклорний ансамбль виконує пісню “Йшли дівчата через двір”.

Господиня: Дякуємо Вам! Прекрасний подарунок! Бажаємо творчому колективу і надалі так співати.

1 дівчина: Українці з давніх-давен оспіували свою Батьківщину, любов до неї, красу рідної природи.

2 дівчина: Любов до рідної землі знайшла своє відображення не тільки в піснях, усній народній творчості, але й в різних видах прикладного мистецтва: вишивці, писанках, кераміці, різьбленні, ткацтві та килимарстві.

1 дівчина: У художньому склі, фарфорі, фаянсі, аплікації, декоративному розписі і багатьох інших видах мистецтва.

2 дівчина: Ми пам’ятасмо імена народних митців України: Білокур Катерину, Білик Анастасію, Вербівську Надію, Власенко Параску, Литовченків, Пату Тетяну та багатьох інших.

1 дівчина: А до нашої “Світлиці” завітали наші донецькі народні майстри:

- Зоя Олексіївна Хмара – майстер по виготовленню герданів;
- Валентина Максимівна Рижкова – рушникарка,
- Клавдія Михайлівна Крахмалик – майстер по виготовленню витинанок,
- Людмила Родіонівна Огнева – рушникарка.

Дівчата проводять інтерв’ю з майстринями.

ПИТАННЯ:

- З якого часу ви займаєтесь своїм мистецтвом?
- Які плани на майбутнє?
- Де були на виставках ваші вироби?
- Чи передаєте ви свій досвід іншим?
- Щоб хотіли побажати студентам училища?

2 дівчина: Дякуємо вам за цікаві розповіді. Бажаємо вам натхнення і творчого горіння. Міцного здоров'я, добра, світлого майбутнього. І щоб збулися всі ваші мрії

Дівчата дарують квіти майстриням.

1 дівчина: Прийміть від нас музичний подарунок.

Вокальний ансамбль "Слобожанка" виконує українську народну пісню "Кудрявчик".

Господиня: Ще раз дякуємо вам за світло, що принесли в нашу "Світлицю".
Нехай нова весна наповнить Ваше життя ясним весняним світлом, радістю, душевною щирістю. Нехай квітнуть на ваших обличчях веселі посмішки!

1 дівчина: Всім ми значимо тепла і щирості напередодні свята Теплого Олексія і віншуємо Вас веснянкою.

Вокальний ансамбль "Слобожанка" виконує "Веснянку".

Господиня: Гарно попрацювали, треба відпочити. Та вже мабуть господар і господиня нас зачекалися. В аудиторії накрили столи з українськими стравами.

Господиня роздивається в дзеркало, прикрашається.

Господар: Одарко! Та кинь ти швидше собою милуватися - гости йдуть. Краще б на стіл подивилася: чи готові страви, чи ні?

Господиня: Ой, лишенко, вже біжу.

Бере в руки рушник, коровай, сіль.

Господар: Добрий день, люди добрі! Спасибі, що нині до нас завітали.
Гостинно в хаті нашій приймаємо. Балачок зайвих до вас не маємо.

Господиня: Словом щедрим пригощасмо та всього найкращого бажаємо.

Вклоняються, господиня на стіл ставить коровай.

Господар: Наша Україна славиться пирогами пахучими, узварами духмяними, хлібами рум'яними, ряжанкою, сметаною. А ще їй всякою приправою!

Господиня: Українські наші страви

Зробили ми на славу.

Напекли і наварили,

Насмажили і натушили.

Господар: Який стіл без коровою?

Я у вас всіх питаю?

Разом: Тож такого не буває!

Господиня: Воно дуже біле, гарне та з прорізками,
Його куштують з родичами – дальніми та близькими.
Його вживають з хлібом, зі смачним коровасем.

Ми його з дитинства... салом називасм.

Господар: Оселедця хто ж не знає,

Смак його не відчуває?

Свят без нього не буває,

Він й постів не проминає.

Господиня: Судачок не простачок,

Та попався на гачок.

Сметаною заправили

Поставили з приправою.

Господар: Любі гості, просимо сісти,

Вареники будемо їсти.

Вареники круголиці

Із доброї пшениці.

Вареники непогані –

Вареники у сметані.

Гость: А узвар?

Господиня: Розкажу вам таємницю,

Як варить такий узвар

Лиш тоді, коли ви самі,

Покушуєте товар!

Господар: Щось ми з тобою багато теребінь розвели. Зaproшу гостей до столу.

Господиня: Любі гості, просимо сісти,

Наші страви будемо їсти.

Гості проходять за столи. Під час пригощання фольклорний ансамбль виконує свою програму. Наприкінці вечора ведучі прощаються з гостями.

Господиня: Дякуємо всім за участь в нашому ритуалі. Приходьте до нас. Наша "Світлиця" працює з раннього ранку до пізнього вечора. Найближчим часом у нас пройдуть такі заходи... (Господиня анонсус заходи, що відбудуться у "Світлиці")

Розробка: Л.М.Гарбuz

“РАДІ МИ ВАС БАЧИТИ” сценарій вечора – вшанування переможців творчих конкурсів

Завіса відкривається. Лунає музика. Сцена оформлена у вигляді селянської хати. На 1 та 2 кулісах з правої та лівої сторони прикріплені рушники. На заднику також спадають три великих рушники. На авансцені біля порталів, стоять лави. Біля правої куліси – макет печі. Біля печі – рогачі та коцюба. Біля авансцени – підмости, на них стоять стіл та стілець для господині.

На сцені хор виконує пісню “Світлиця” (слова Б.Стельмаха, музика І.Білоzіра.)

Скільки себе пам'ятаю,
Завше світили мені
Вікна в задумі розмаю
І рушники на стіні (2)
В тиші світлиці урочай
Сердем читало дитя

Сині Шевченкові очі

І золоте вишилля. (2)

Приспів:

Мамо, ваші діти, як птиці,
В далеч забриніли крилами.
Мамо, в рідні стіні світлиці
Скоро знов походимось ми.

Вічна дитяча спокуса! –
Двері прочиниш, а там –
Сяє світлиця святам (2)
Скільки себе пам'ятаю –
Білим обруском цвіла.
В нашій світлиці, я знаю,
Завжди неділя була (2).

Приспів.

Може, далеко від дому
Крила зів'януть мої,
Згасне зоря, а по тому
Змовкнуть навік солов'ї (2).
Сину, затям собі, сину,
Де б ти у світі не був:
Кожен світлицю покинув,
Але ніхто не забув (2).

На сцену в танці виходять дівчата і парубки. З танцювальної композиції відокремлюються дівчата-ведучі.

Дівчина 1: Панове й молодиці,
Вас стрічають у світлиці

І вітають залюбки
І дівчата, й парубки.

Дівчина 2: Гостей дорогих
Ми вітаємо щиро!
Стрічаємо з хлібом,
Любов'ю і миром.

Хор виконує пісню "Привітання".

Раді ми Вас бачить,
Гості любі наші!
Велике спасибі
Вам від серця кажем.
На землі Донецькій
Ми вас величаем!
Доброго здоров'я
Від душі бажаєм.
Кланяємся низько,
Полюбити нас просим.
Як велить наш звичай,
Хліб та сіль підносим.

На останніх словах пісні виходить дівчина з рушником та хлібом-сіллю. Вручає хліб-сіль почесним гостям. Хор виходить.

Дівчина 3: Хліб з покуті – то символ родини, її добробуту і щастя. Відвідайте, шановні гости, нашого хліба-солі та від щирого серця побажайте цьому дому добра, а його дітям – щасливої долі.

Господиня: Шановні друзі, рік тому, напередодні святого Великодня відкрили ми в напому училиші українську "Світлицю" – центр відродження української культури, де діти пізнають народну мудрість та національні звичаї і традиції, знайомляться з самобутнім народним мистецтвом та неперевершеною творчістю народних майстрів. Де вони навчаються народній пісні та хореографії, вишиванню та писанкарству та ще багато іншому. І ось сьогодні ми запросили у світлицю тих, хто на протязі року були її почесними гостями; тих, чие слово, пісня та музика лунали у її стінах; тих, хто своєю майстерністю і талантом розкривав молоді духовну велич українського народу.

Дівчина 1: А ось і перші гости йдуть.

Хлопець: Доброго здоров'я вам, Господине. (вклоняється) Та й ви, дівчата, бувайте здорові! (киває).

Господиня: Добрий день, хлопці!

Хлопець 2: Доброго здоров'я! (сміх, перешептуються).

Хлопець 1: А чи не можна й нам до світлиці на свято? Ми й музик привели.

Господиня: Ласкаво просимо. Фольклорний ансамбль під керівництвом М.О.Роянова – приемні гости у нашій "Світлиці", бо вони не тільки співають народних пісень, а відтворюють народні обряди, вивчають фольклористику рідного краю. Низький уклін вам і в подарунок від нашої "Світлиці" – цей рушник на щастя, на долю на довгій життєвій дорозі. Нехай не згасає у Ваших серцях любов до рідної землі та мистецтва нашого народу.

Хлопець 1: А тепер, музиченки, такої заграйте, щоб ноги самі у танок пішли. (починають танцювати).

Ансамбль виконує композицію "Тропотянка".

Господиня: Вітаємо наших гостей-великий творчий колектив хореографічного відділення разом з викладачами, які у цьому році успішно витримали випробування в обласному огляді хореографічних колективів. Їх вітає почесний гость нашої "Світлиці" – голова обласного журі, засłużений артист України О.Ковалев.

Господиня: А від нас, шановні друзі, прийміть цей віночок. Щоб такими барвистими й радісними, як квіти у цьому вінку, були ваші танці.

Хлопець 1: Щоб дружнім був ваш колектив, щоб, як квіти у віночку, тримались ви один одного.

Хлопець 2: Щоб безкінечними, як коло, були ваші творчі здобутки.

Господиня: Що там таке? Що за гомін? Хто там так кричить, аж у вухах ляць?

Монолог Гани.

Господиня: Монолог Ганни виконувала О.Васильєва, а навчається вона сценічній мові у С.А.Коваленко, яку нам сьогодні особливо хотілось би привітати у нашій світлиці.

Дівчина 1: Її студенти не один рік перемагають в обласних конкурсах, присвячених пам'яті Великого Кобзаря.

Дівчина 2: А у минулому році І.Кононенко та А. Ловягін стали дипломантами республіканського конкурсу.

Дівчина 3: Так вони ж і в цьому році перемогли в обласному конкурсі й збираються до Києва.

Дівчина 1: То ж побажаємо їм щасливої дороги та успіхів.

Господиня: А Світлані Антонівні наш уклін і шана (дівчата підносять квіти). А зараз мені особливо приемно надати слово чарівній жінці, народній артистці України, шановній пані, яка була Головою обласного журі огляду театральних колективів -

Слово

Господиня: Велике спасибі вам за добре слова (дівчата дарують квіти). А головам режисерської та акторської циклової комісії ми даруємо коровай, як побажання здоров'я, сили та творчого натхнення. А зараз на сцену вийде студент, який за 4 роки навчання став загальним улюбленицем – Євген Єлсуков. Женю, нам приемно вітати тебе з першим у твоєму житті великим творчим успіхом.

Дівчина 1: У березні Женя разом з акторами музично-драматичного театру

ім. Артема приймав участь у спектаклі “Добро і сила” під час обласного фестивалю театрального мистецтва для дітей “Золотий ключик”.

Дівчина 2: І одержав одразу дві премії – приз дитячого журі за краще виконання чоловічої ролі.

Дівчина 3: Та приз від юних глядачів фестивалю, які з дитячою ширістю віddали йому свої серця і симпатії.

Господиня: Ми вітасмо тебе, Женю, і висловлюємо велику подяку за твоє виховання батькам, а нашим випускникам - Сергію та Тетяні Єлсуковим

Директор училища вручає лист подяки, дівчата – квіти.

Господиня: Ти хотів би нам щось сказати, Женю?

Женя: Словами свого героя: “Добро повинно бути сильним”.

Господиня: Нехай і в тебе в житті, Женю, усе буде добре, тільки добри люди навколо, людська ласка і доброта.

Дівчина 1: А оци підкова – на щастя в житті і на сцені.

Дівчата дарують квіти. Лунає стук у двері.

Господиня: Чи ще гості йдуть? А ну, вигляньте, дівчата.

Дівчина 2: Ще хлощі йдуть та такі гарні!

Хлопці: Бувайте здорові, люди добрі. Дозвольте й нам до вашої “Світлиці” завітати.

Господиня: А то як наші парубки дозволять.

Наши хлопці: До Світлиці, то не штука, можна і впустить. Та вступного треба заплатити.

Хлопці: Та це ж обов’язково.

Наши хлопці: Ну, як порядок знасте, то заходьте.

Гости заходять. Ставлять моторич.

Хлопці: Натуральний український продукт – горілка з перцем.

Наши хлопці: Моторич то для порядку, а чи можете присядку?

Хлопці: Згодні ми затанцювати і себе вам показати.

конують танець “Як козаки хліб пекли”.

Господиня: Гарно, хлопці, танцюєте. Нам такі гости до душі. Проходьте.

Хлопці: Та це ще не все. Ми вам ще й сюрприз приготували.

Дівчата: Сюрприз? Який сюрприз?

Хлопці: Ансамбль музики на народних інструментах, який так і називається - “Сюрприз”.

Дівчата: Та чи гарно ж вони грають? Та чи українських пісень знають?

Хлопці: Ще б пак. Ансамбль існує вже 10 років. За цей час вони об’їздили всю Україну, побували не раз за кордоном, стали лауреатами Всеукраїнського конкурсу та премії ім. С.Прокоф’єва. Як заграють – душа заспіває. Ось послухайте.

Ансамбль “Сюрприз”.

Господиня: Низький вам уклін і велике спасибі за ваше мистецтво. Дівчата, вшановуємо напих гостей.

Дівчата: Шановні музиканти, дозвольте вас привітати і на спогад подарувати квіти – як символ прекрасного в житті тим, хто створює прекрасне в мистецтві і дарує його людям.

Господиня: Проходьте, любі гості, сідайте, будь ласка!

1 дід: Добрий вечір, господарі!

2 дід: Добрий вечір, дівчата!

Господиня: Добрий вечір, парубки! Чи з дівчатами виришили потанцовати, поки жінки не бачать?

1 дід: А що? Можна й потанцовати. Та ми ж з кумом на все село крапці танцюристи були. А ну, заграйте, музики!

Запрошують, танцюють, хватаються за спини. Всі сміються.

1 дід: Ну що сміється? Ну трохи втомилися, бо паморилися сьогодні, мед качали.

Діалог кумів. Заходить баба з газовим пістолетом.

Баба: Ось де ви. Я думала, вони до шинку подались, а вони до дівчат. Де музика, гомін, танці – там і вони. А ну, марш додому.

2 дід: Кума, та годі тобі. Звідкіль в тебе зброя?

Баба: Купила.

1 дід: Навіщо?

Баба: Зараз побачите. Газ первово-паралітичний. У невеликих дозах робить усіх дуже слухняними.

1 дід: Та підожди, Ганнусю, не спіши. Ось послухай, краще, як дівчата співають. Я оце заслухався, молодість згадав. Заспівайте, дівчата, будь ласка.

Ансамбль “Слобожанка”.

Баба: Спасиби, дівчата! Розчулили ви моє серце.

1 дід: О, бач, а ти сварилася.

Баба: Та не буду більше, але все таки нам вже час і додому, а молодь нехай гуляє.

Господиня: Студенти режисерської спеціалізації нагадали нам про добру традицію вшановувати на вечорницях поважних людей, а у нашому училищі – вшановувати педагогів-ветеранів, які відмічають свій ювілей у житті або у творчій діяльності. Уже трох викладачів у цьому році ми вітали з 50-річчям з дня народження, а завтра свій ювілей відзначає викладач хормейстерських дисциплін Тетяна

Олександрівна Висоцька. І ми сьогодні від щирого серця вітасмо її

Слово директору.

Господиня: Тетяно Олександрівно, а зараз для вас дитячій вокальній ансамблі, яким на педагогічній практиці керувала ваша студентка Оля Петренко, виконає українську народну пісню.

Дитячий ансамбль.

Господиня: Спасиби, Тетяні Олександрівні, спасибі співучий хормейстерській спеціалізації.

Дівчина 1: Наш народ каже: "Без вербі і калині нема України". А мені хочеться додати, що і без пісні нема України.

Дівчина 2: Любіть українські пісні і співайте їх так, щоб їх любили і співали усі.

Дарують вербу, калину, збірку пісень та квіти. Ансамбль групи 4 Х-9 та ансамбль 4 Н-9 виконують хореографічно-вокальну картину "Чи я, хлопці, не доріс".

Дівчина 1: Ви подивітесь, які красунечки на вас задивляються.

Танець "Вас польлюєть дівчата".

Господиня: А зараз ідуть ті, кого не треба оголосувати, бо їх пісні лунають усюди. Гарячими оплесками вітають їх трударі українських сел, службовці і підприємці, військові і ветерани. Учасник міжнародних фестивалів, народний фольклорний ансамбль "Озорные наигрыши" під керівництвом Володимира Сетта.

Ансамбль виконує хоровод.

Господиня: Володимире Рудольфовичу, ми знаємо, що ви щойно з творчої подорожі по Німеччині. Скажіть, будь ласка, як українські пісні приймають іншомовні народи? (керівник відповідає) Ну, а ви чи не навчились німецької мови?

Ансамбль виконує пісню німецькою мовою.

Господиня: Дозвольте, дорогі друзі, вам щиро подякувати за ту велику справу, яку ви робите своїм мистецтвом.

Дівчина 1: Оце вам подарунок для ваших театралізованих вистав.

Дівчина 2: А це новий баян керівників, щоб ще краще звучали ваші пісні.

Господиня: А всім гостям нашої "Світлиці" щире спасибі, що до нас завітали. Велике спасибі представникам преси та телебачення, які надають нам велику допомогу у справі пропаганди української національної культури. А на спогад про нашу "Світлицю" дозвольте подарувати вам наш оберег.

Дівчина 1: Хай щастить вам, добре люди!

Хай добробут буде всюди,

Мир хай буде на землі.

Дівчина 2: Хай обійтуть вас нещастя,

Хай в житті вам буде щастя,

Спокій буде у житті.

Дівчина 3: Хай здоров'я вам прибуде,

І добро і ласка буде,

І щаслива доля у житті.

Дівчина 4: Хай засяє у віконце

Вам весняне щире сонце,

Хліб на рушникові буде на столі.

Розробка: Л.М.Гарбуз

Сцена оформлена у вигляді української хати. На сцені - Господина.

Господиня: Знов “Світлиця” наша двері відчиняє, всіх, хто щирій серцем, у себе вітає.

Хор виконує українську пісню “Світлиця”

Дівчина 1: Шановні друзі, ми раді знову бачити у нашій “Світлиці” і талановиту молодь, і тих, хто вже багато років плекас рідну мову, музичу, пісню і навчає цьому юних.

Господиня: Від широго серця вітаємо ми сьогодні і наших гостей з усієї України, які служать великій справі відродження та розвитку української культури.

Дівчина 2: Гостей дорогих ми вітаємо щиро,
Стрічаемо хлібом, любов’ю і миром.

Хор виконує “Привітання”. Дівчата виносять гостям хліб-сіль. Хор виходить.

Господиня: Хліб з покуті, то символ родини, її добробут і щастя. Відвідайте, шановні гості, нашого хліба-солі та від широго серця побажайте цьому дому добра, а його дітям - щасливої долі. Шановні друзі, у нашій “Світлиці” велика подія: сьогодні випускники, які господарюють у “Світлиці” вже не перший рік, передають свої повноваження наймолодшим.

Дівчина 3: Першокурсникам.

Хлопець 1: Жовторотикам.

Дівчина 4: Та ти не дуже викаблучуйся, сам давно таким був?

Дівчина 5: Народну мудрість знаєш: “Жолудь малий, а з нього великий дуб виростає”?

Господиня: Та годі вже зайве говорити, давайте клопотати та першокурсників до порядку привчати.

Хлопець 1: А чому саме 1 курс, вони ще молоді, багато чого не знають. Що, у нас більш старших нікого не має?

Господиня: А навіщо нам старші? Третій курс на наступний рік випускним буде, а першокурсникам ще три роки вчитися, от і будуть постійними господарями. Пам’ятаєте, як самі на першому курсі “Світлицю” відкривали?

Хлопець 1: Так то ж ми.

Дівчина 1: От нав’язався, як муха на мед.

Господиня: Не зважайте на нього, дівчата, давайте починати.

Хлопець 1: Якщо вже так, то дозвольте мені першому почати. У мене звернення до молоді е.

Дівчина 2: Ви подивітесь на нього - звернення до молоді... Який старий та мудрий.

Хлопець 2: Та дайте людині слово сказати.

Дівчина 3: Чи ми його балахоч не чули?

Господиня: Та не нападайте на нього, дівчата, може цього разу і справді щось розумне скаже.

Хлопець 1: Спочатку я вам про один випадок розкажу, який зі мною три роки тому трапився (дівчата сміються). Йй Богу, не брешу!

Хлопець 2: розповідає гумореску “На курорті”. Дівчата з нього сміються.

Хлопець 1: Смійтесь, а я, як побачив того горе-лісовика, так і вирішив - треба нашу професію від таких захищати, вчитись треба.

Господиня: Молодець, Андрію, а ви, молодь, запам’ятайте та добре вчіться, а приклад є з кого брати. Правда, дівчата?

Дівчина 3: Аматорський студентський колектив “Калина”. Його художній керівник, студент 4 курсу – Євген Батищев, хореограф Роман Сюбаєв.

Вокально-хореографічна замальовка від колективу “Калина”.

Дівчина 4: Ой, гарно, аж самій захотілось.

Дівчина 5: А що, давайте заспіваемо.

Дівчата та ансамбль “Калина” виконують пісню “Туман яром”.

Хлопець 2: Дівчата, що ви тут сидите?

Дівчина 1: А що?

Хлопець 1: Там такі парубки прийшли...

Дівчата: Парубки?! Де парубки?!

Хлопець 2: А он біжіть стрічайте.

Дівчата вибігають.

Господиня: Дівчата, куди ж ви? Що це ти, Андрій, вигадав? Треба першому курсу повноваження передавати, а дівчата побігли, про все забувши.

Хлопець 1: Та ви не хвилуйтесь, ми все зробимо, як по писаному. А ви дівчат заженіть.

Хлопець 2: Бо їх від хлопців тепер не відірвати.

Господиня йде за дівчатами.

Хлопець 1: Ну от, нарешті, поки захисниці пішли, ми їм іспіт і влаштуємо. (до першокурсників). Що дивитеся? Виходьте та показуйте, на що здатні. А ми з товаришем, як люди бувалі, посидимо та подивимось.

Хлопець 2: Так таки так.

Дівчина (1 курс): Ішо думаєте, налякали? Не на тих напали. Дивіться: на сцені - перший хореографічний.

Перший курс хореографічної спеціалізації виконує “Танець з бубнами”.

Дівчина (1 курс): Ну що, бачили?

Хлопець 2: Воно й непогано, але це що - усе?

Дівчина (1 курс): Я вам зараз ще заспіваю.

На сцену виходить гурт “Саломани”.

Хлопець 1: Сюди, сюди. Тут зібрається гарний тесняк.

Хлопець 2: Ми не бачимо ваших рук! Хлопці, еге-гей! Дівчата, еге-гей! А тепер усі разом!

Дівчина (1 курс): Ой, хлопці, дивіться який у них прикид.

Хлопець 1: (до дівчини) А чого ми вас не чуємо? Чи ми вам не до вподоби?

Дівчина (1 курс): Багато говорити, голова заболить.

Виходить господиня.

Господиня: Що це тут діється?

Хлопець 1: Та ось, гості до нас завітали.

Господиня: (до гурту) Цікаво... А скажіть, будь ласка, хто ви, та ѿзідки? (у сторону) Таких пібіго не запрошували.

Хлопець: Зараз розкажемо.

Звучить фонограма музики.

Хлопець: Ми є, ми реально, дійсно є, ми є,

І творіння в нас своє.

Назва групи наша складна,

Ми "Зелені простирадла".

Маємо рацию свою

Хай ду ю, ду-ю-ю.

Пр. Ми влаштусм зараз танці,

Одягніть зелені штанці,

Підіймайте руки вгору

І біжіть до нас в комору.

Саломан, саломан, саломан...

Як бачу таракана,

Б'ю його, як наркомана.

В мене є зелена шабля –

Я як жаба з дирижабля.

Дівчина (1 курс): Ми думали ви - артисти, а ви приколісти.

Хлопець: Які приколісти, темнота. Це прикід такий.

Господиня: Хлопці, ви б не могли по-людські все це пояснити, а то прикід, прикід.

Хлопці: Ми ж і кажемо, що ми - засновники нової хвилі сучасної української пісні.

Господиня: Нам здається, що ви не розумієте, що таке українська пісня.

Дівчина (1 курс): Від цілої української пісні душа радіє. Ось послухайте.

Господиня: Наш четвертий курс до "Світлиці" прийшов.

Четвертий курс хормейстерських дисциплін виконує пісню "Ярема".

Дівчина 1: Шановні друзі, ми сьогодні в останнє у нашій "Світлиці" виступаємо і хочемо подарувати на згадку про нас цю касету з нашими піснями та побажати, щоб українські пісні і далі лунали з цієї сцени.

Господиня: Спасибі, любі! Оце дійсно українська пісня.

Хлопець: Ні, ні, це не наш прикід, ми більше поважаємо сучасну естраду.

Дівчина (1 курс): Ну, то послухайте.

Перший курс режисерських дисциплін виконує попурі з репертуару Т.Повалій – "Підтанцовки".

Хлопець 1: Це вам не "Собака мій Сірко"

Хлопці: Не розумієте ви сучасної естради. Поїдемо краще до Поплавського.

Гурт уходить.

Господиня: Ну, а тепер розповідайте, чого це у вас першокурсники вже на сцені? І що ви таке про хлопців вигадали?

Виходять дівчата.

Дівчина 1: Які там хлопці...

Дівчина 2: Брехуни, навмисно все вигадали, щоб ми вибігли, а вони першому курсу перевірку влаштували.

Господиня: А ж ось воно що...

Дівчина (1 курс): Ну так і що, витримали ми перевірку?

Хлопець 2: Та витримали, витримали. Молодці!

Господиня: Ну що, годяться вони господарювати у "Світлиці"?

Хлопець 1: Та годяться, годяться!

Дівчина (1 курс): Ну так ми готові.

Дівчина 3: Ми розуміємо ваше бажання, але дозвольте вже сьогодні нам закінчити цей вечір.

Дівчина 4: Це ж востаннє.

Господиня: А ви залишайтесь з дівчатами та придивляйтесь.

Хлопець 1: Ви ж не дослухали. Тільки почули - хлопці, так і побігли, витрішивши очі. Та й не туди.

Дівчина 5: Куди не туди?

Хлопець 2: Куди, туди, а хлопці ось де.

Група 4 Т-9 виконує хореографічну замальовку "Пекарі". По закінченню танцю дарують господині хліб.

Пекар: Прийміть на згадку про 4-й хореографічний.

Хлопець 1: Дівчата, та годі вам ображатися на нас.

Хлопці дарують дівчатам квіти.

Господиня: Невже вибачаються? Мабуть весна діє.

Хлопець 2: Яка весна, що ви вигадуєте?

Господиня: А що ж тут вигадувати? Любов – діло молоде. А може і не тільки.

Групи 4 Н-9, 3 Х-9: вокальна мініатюра "Сільська околиця".

Господиня: До нашої "Світлиці" завітав фольклорний колектив 4-го курсу "Веселі музиченьки", який на протязі 3-х років був нашим бажаним гостем.

Дівчина 1: Разом з вокальним ансамблем "Краплина" вони дали десятки концертів для трудящих міста та області.

Дівчина 2: (вклоняється) Ми дякуємо вам за ту радість, за той настрій, який ви дарували нам своїм мистецтвом.

Господиня: Жаль, що ви востаннє у нашій "Світлиці", але ми маємо надію, що тепер вже й ваші колективи з'являться на сценах будинків культури області.

Дівчина: Спасибі на добром слові. А щоб у нашій "Світлиці" і надалі грали веселі музиченьки, дозвольте представити вам нашу зміну. Фольклорний ансамбль 3-го курсу, якому ми передаємо свої інструменти.

Група 4 Н-9 передають інструменти групі 3 Н-9

Господиня: Приходьте, будь ласка, до "Світлиці". Ось як сьогодні завітав до нас наш колишній випускник Олександр Прокопенко – головний балетмейстер заслуженого ансамблю танцю України "Донбас"

Дівчина 3: А він не сам, а з солістом ансамблю, теж нашим колишнім випускником Андрієм Кургановим.

Дівчина 4: Українські танці в постановці О.Прокопенка знає не лише наша країна, але й Німеччина, Іспанія, Бразилія.

Хореографічний ансамбль "Донбас".

Господина: Щиро дякуємо за вашу діяльність на ниві культури, нових вам творчих успіхів. І до нових зустрічей.

Дівчата дарують ансамблю квіти.

Дівчина 5: А зараз ми запрошуємо на сцену викладачів, які на протязі 4-х років навчали вас музичному мистецтву і сьогодні прийшли вас привітати. Лауреат премії ім. Прокоф'єва, ансамбль народних інструментів "Сюрприз".

По закінченню за кулісами гомін. Вибігає дівчина.

Дівчина 1: А ось і сюрприз.

Дівчина 2: Дівчата, дівчата.

Дівчина 3: Добрий день

Дівчина 4: Добрий, добрий

Дівчина 5: О, виглядали у димар, а вони лізуть у двері.

Дівчина 1: Ось, бачиш, Андрію, як вони нас зустрічають. Я образилась.

Дівчина 4: Ти диви.

Разом: Великого пані-циця.

Хлопець 1: Дівчата, та годі вам.

Дівчина 1: Ось так, Андрію, хотіла їм розповісти про те, що на випускників сьогодні чекає солодкий сюрприз, а тепер не скажу, хоч вбий мене.

Хлопець 1: Ні, Любо, так не можна. Треба їм усе розказати, але спочатку їх треба підготовити.

Дівчина 1: А як це?

Хлопець 1: Ну скажи їм, що на них чекає сюрприз.

Дівчина 4: Що ви там шепочetes? Вже розповідайте свої новини.

Дівчина 5: То ж кажіть, що там у вас скількоє?

Хлопець 1: Вам сваритися, як дурному з гори скотитися. Хіба ви не знаєте, що на вас чекає?

Дівчина 4: Як би знали, то б у вас не питали.

Дівчина 1: То ми розповімо.

Дівчина 3: Ой, не вірте, добрі люди, бо усім вам лихо буде.

Дівчина 1: То я бачу, ви не знаєте? Так я вам розповім.

Дівчина 5: Треба жити не розмовами, а працею та показом.

Дівчина 1: Ось я й показую.

Дівчина 4: Та це вже ні в тин, ні в ворота.

Дівчина 3: На 4-му курсі пора б уже і запам'ятати, що кашу на вечорниці проносять у горщику.

Хлопець 1: Як не бачу своїх, так сумую без них. А як побачу їх, то краще без них.

Дівчина 1: До чого тут каша?

Дівчина 4: Якщо каша ні до чого, до чого тоді тут твій казанок? Ми ж не на дачі, не у лісі, ми у "Світлиці".

Дівчина 1: У казанок я буду сюрприз класти, який сьогодні чекає на нас.

Дівчина 2: А ти сюрприз хоч бачила?

Дівчина 1: Ні, не бачила. Це ж сюрприз.

Дівчина 4: Мабуть ти його слухала.

Дівчина 1: Ні, не слухала. А навіщо мені його слухати? Я його їсти буду.

Дівчина 3: Що, разом з інструментами їсти?

Дівчина 1: Ще й вас пригощу.

Дівчина 2: Люба, вмій жартувати, але знай, коли перестати.

Хлопець 1: Які жарти? Вона правду говорить.

Дівчина 1: Я вважаю, що він буде таким м'якеньким, пухкеньким, солоденьким.

Дівчина 2: Я б не сказала, що він м'якенький, солоденький та пухкенький. Я його їсти не буду.

Всі: Ми теж.

Хлопець 1: Та не їжте, ми його самі з'їмо.

Дівчина 5: Смачного вам.

Дівчина 1: А якщо він буде важкий, то ви допоможете його донести?

Дівчина 4: Кого донести?

Дівчина 1: Ні кого, а що. Сюрприз.

Дівчина 3: Андрію, Любо, навіщо його нести? Він і сам діде.

Дівчина 1: Хто діде?

Дівчина 2: "Сюрприз".

Дівчина 1: Ой, люди, люди, ви коли-небудь бачили, щоб сюрприз ще й ходив?

Дівчина 4: Ми бачили, як він не тільки ходив, а й ще їздив.

Хлопець 1: Куди їздив?

Хлопець 2: За кордон: у Бельгію, Францію.

Дівчина 1: Боже мій!

Хлопець 1: Наш сюрприз і за кордон... А що він там робив?

Дівчина 2: Виступав.

Хлопець 1: Хто, сюрприз виступав? Та він не може виступати, це ж подарунок, який сьогодні на нас чекає.

Дівчина 3: Це ж не він на нас чекає, а ми на нього чекаємо. Ось тут, зараз у нашій "Світлиці".

Дівчина 1: Кого?

Разом: "Сюрприз".

Хлопець 1: Який?

Разом: Наш.

Дівчина 4: Вас що шалена муха вкусила за вухо?

Господина: Не сваріться, давайте розберемось. Що тут у вас котиться? Стійте, дітки, не сваріться.

Хлопець 1: Ви що, нам не вірите? То запитайте у господині про той сюрприз, який вона нам приготувала.

Господиня: От так Любо, від неї нічого не сковаєш. Я дійсно замовила для випускників сьогодні сюрприз, але він на вас чекає трохи пізніше.

Дівчина 1: Я ж казала, що сюрприз можна їсти. А ви мені кажете, що він десь бігає, за кордон їздить.

Дівчина 5: Та то ж ми мали на увазі ансамбль, який так і називається - "Сюрприз".

Дівчина 2: Художній керівник Юрій Кукузенко.

Виступає ансамбль "Сюрприз".

Господиня: Ну що, на сьогодні скінчилися суперечки?

Хлопець 1: Та ні, одна залишилась.

Група 2 Т-9 виконує український народний танець "Вихиляс".

Хлопець 1: Естафету прийняли, так що сумувати не прийеться.

Господиня: Та годі жартувати. Настав час свої повноваження передавати.

Шановні гості, шановні юні друзі, настас урочиста мить, запрошуємо на сцену представників 1-го курсу.

На сцену виходять першокурсники.

Господиня: Символ домівки – родинне вогнище. Тому ми сьогодні передаємо вам оці жаринки і бажаємо:

Щоб завжди привітно "Світлиця" стрічала,
Вогнищем надії людей чарувала,
Щоб традиції народні тут оберігали,
До джерел батьківських молодь залучали.

Дівчина 2: Прийміть і цю калину – символ нашого духовного світу, нашу спадщину, наш оберіг.

Хай у серці проросте червона калина,
Щоб любили свою неніжку – славну Україну,
Її душу, її мову, пісню солов'їну.
Щоб ніколи не зрадили червону калину!

У фонограмі звучить перший куплет пісні "Червона калина".

Дівчина (1 курс): Як швидко плине час...

А ви уже збираєтесь в дорогу.
Але не забувайте нас –
Вертайтесь до рідного порогу.

Бадьорі, молоді, завзяті –
Ви людям подаруєте мистецтво і красу.
Бажаємо щасливої вам вдачі
На довгому життєвому шляху!

У фонограмі звучить другий куплет пісні "Червона калина".
Першокурсники дарують випускникам квіти.

Розробка: Л.М. Гарбуз

2003 рік – рік культури в Україні

"Шануймо країнх"

сценарій свята до Дня працівника культури
та аматорів народної творчості

Сцена прикрашена: 3 рушники (по 5 м.), на заднику сцени плакат “2003 рік – рік культури”, піч, рогачі, віконце в рушниках. На лаві 5-го дівчат вишивають рушники. Вокальний ансамбль “Слобожанка” виконує пісню “Кудрявчик”.

I. Не стелися, кудрявчик,
Не стелись, зелений кудрявчик,
Край мене.

II. Та край моого городця,
Та край моого, зелений кудрявчик,
Городця.

III. Проти моого віконця,
Проти моого, зелений кудрявчик,
Віконця.

IV. Та не кажи вбиратись
Та не кажи, зелений кудрявчик,
Вбиратись.

V. Ти в таночок гуляти,
Ти в таночок, зелений кудрявчик,
Гуляти.

VI. Бо є в мене лихий муж,
Буде мене, зелений кудрявчик,
Карати.

VII. Нагайкою краяти,
Нагайкою, зелений кудрявчик,
Краяти.

Виходять хлопці, танцюють. Потім виходить господиня.

Господиня: Добрий вечір, хлопці.

Хлопці: I вам добрий вечір!

Господиня: Добрий вечір, дівчата.

Дівчата: I вам добрый!

Господиня: (до ведучих) А як же без мене вечорниці почали?

1 ведуча: Вибачасмося, що без вас, господине.

2 ведуча: Дуже свята захотілося.

1 ведуча: Тим більш, що 2003 рік Президент проголосив роком культури в Україні.

2 ведуча: А 23 березня – свято працівника культури, що вже третій рік проходить в нашій країні.

Господиня: Так це ж 23 березня, а зараз 28 березня.

2 ведуча: Наші художні колективи були зайняті в концертах 21, 22, 26 і 27.

1 ведуча: А сьогодні і в “Світлиці” завітали.

Господиня: Гаразд, починаємо свято!

Народно-інструментальний колектив під керівництвом Роянова М.О. виконує українську народну пісню “Зеленіс жито”.

1 ведуча: Вітаємо в “Світлиці” ансамбль під керівництвом Роянова М.О.

2 ведуча: Вони постійні учасники багатьох концертів.

Господиня: Візьміть від “Світлиці” наш невеличкий подарунок – народні інструменти, які залюбки збирала гр. 2 ХН-9. I оцей коровай. Будьте здорові і багаті! Проходьте, будь ласка, сідайте.

1 ведуча: Святкове поздоровлення прийміть від вокального ансамблю “Сузір’я”.

2 ведуча: Українська народна пісня “Веснянка”. Музика Костянтина Мяскова, Слова Дмитра Павличка. Керівник Мелікава Н.В.

Ансамбль “Сузір’я”: українська народна пісня “Веснянка”.

Господиня: Ми вітаємо і ваш колектив із святом. Бажаємо подальших творчих успіхів і прийміть від нас оці солодкі подарунки (*вручають цукерки*). Проходьте, сідайте.

1 ведуча: Всіх, хто сьогодні прийшов до “Світлиці”, вітаємо зі святом. До нас завітали молоді шкільні аматори - вокальний ансамбль, який створила Висоцька Тетяна Олександровна.

Виступ ансамблю.

Господиня: Молодці! Гарно співаете. Від нас вам подарунки.

Господиня вручає цукерки. Виходять парубки, дивляться вгору.

1 хлопець: Дивиться, хлопці, летять!

2 хлопець: Весна. Зараз як защебечуть, як заспівають!

3 хлопець: Тих-тих-тих, цьох-цьох-цьох... Хлопці, я закохався.

1 хлопці: А я теж. У неї руки, ноги... Та що там казати.

2 хлопець: А у моєї така постать, такий погляд, а голос!

1 хлопець: Ну, а в кого ж ти закоханий?

3 хлопець: Я навіть не можу сказати у кого конкретно. В Альону, Настю, Надію, Марію, Вікторію...

1 хлопець: I в Ельміру, i в Настю.

3 хлопець: А ти звідки знаєш??

2 хлопець: От і знаю. Це ж ансамбль “Слобожанка”. Вони щебечуть, ніби пташечки, мов соловейки співають.

3 хлопець: Дивиться йдуть, йдуть.

2 хлопець: Ходімо, не будемо їм заважати.

Ансамбль “Слобожанка” виконує пісню “Дай руку знов”.

I. Дай руку знов. Забути я не в силі.
Твоїх обіймів міць.

Так надягн знов ще незабутні хвилі.
І глиб твоїх очей криниць.

ПР. Дай руку знов і погляд свій накором
В слізах не одвертай.

В душі моїй ще тисне давній сором,
Але прости – знов руку дай.

II. Дай руку знов – одкинь гризоти жалю –
Ласкаво глянь з-під вій.

І повних вуст своїх палкіх коралів
Мені на зустріч знов одкинь.

ПР. Дай руку знов і погляд свій накором,
В слозах не одвертай.
В душі моїй ще тисне давній сором,
Але прости – знов руку дай.

ІІІ. Дай руку знов. Забути я не в силі
Твоїх обіймів міць.
Так надягть знов, ще незабутні хвилі
І глиб твоїх очей криниць.

1 ведуча: Керівника вокального ансамблю Мілютіну Тетяну Миколаївну просимо піднятися на сцену.

2 ведуча: Скажіть, будь ласка, чому ви назвали колектив "Слобожанка"?

1 ведуча: Розкажіть про вашу концертну діяльність.

2 ведуча: Які у вас плани на майбутнє?

Ансамбль "Слобожанка" виконує пісню "Рок-н-рол".

1 ведуча: Слово надається директору училища Володимиру Костянтиновичу Ткаченку.

Проходить вручення грамот. Господина виносить горщик з пшеницею.

Господина: Колись в давнину кожне свято не проходило без обрядової страви і, тим більш, каші із пшениці, яка символізувала добрий врожай, багатство та добробут.

1 ведуча: От і вирішили ми у зв'язку з ювілем каші наварить.

2 ведуча: Скільки в горщику зерняток, стільки ще років нехай існує ваш колектив.

1 ведуча: Сам горщик символізує єдність, тісне коло.

2 ведуча: А оці квіти на горщiku - щоб була вам велика слава та честь.

Господина: Тож прийміть цю кашу, покуштуйте та набирайтесь творчого натхнення.

2 ведуча: І, як завжди, на день народження ми вам даруємо іменинний торт. Загасіть свічки та насолоджуйтесь.

1 ведуча: (до господині) А чи то правда, що рік культури принесе працівникам культури багато поліпшень?

2 ведуча: Заробітна платня, стипендії стануть більше.

Господина: Знаєте, дівчата, наша Ольга Васіна нещодавно приїхала з Києва. Вона все знає і вам про це розкаже.

Ольга Васіна: А я до вас з астрологічним прогнозом на цей рік. То що ж нам зорі наближують.

Дорогенкі земляки!
В радості й тривозі
Рік старий від шелестів,
Новий став на ноги.
Астрологія у нас
На кожному кроці.
Що ж віщують нам зірки
Вже у цьому році?
А віщують нам вони

Щасливі події.
Збудуться у цьому році

Найдивніші мрії.
Буде наша Україна

Вільна і багата.
Вдвічі пенсія зросте

І - втричі зарплата.
Дійдуть згоди назавжди

І "ліві", і "праві".
І нарешті наведуть

Порядок в державі!
Збалансуються як слід

Прибутки й видатки.
І не будуть нас душити

Убивчі податки.
Віддадуть народу гроші

Олігархи й трасті.
Зникне мода вікова

Брехати і красти.
Гривня переплюне долар

Й почне процвітати.
Будуть банки світові

У нас позичати!
Будуть вчитись не за гроші.

Настане година,
Коли знову безоплатною

Стане й медицина.
Згине бруд з телескрена -

Розгуста й халтура.
І розквітне храм науки,

Мистецтва і культури!
Накреслиться доленона

В країні програма.
І не буде бомбувати

Триклята реклама.
Будем нашим пишатися

Не лише для народу!
Рідна мова прийде вже

І в Верховну Раду.
Буде армія спокійна

Й мир оберігати,
І ракетами своїми

Своїх не збивати.
Сатанинське кляте зілля

Пропаде навіки -

Обмілють назавжди
Горілчані ріки.
Чоловіча сталь не буде

У стакан стрібати:
Буде лиш дружин кохати

Тещам догоджати.
Будуть люди всі щасливі,

Здорові й веселі.
І лунатимуть пісні

У кожної оселі.
... Що не збудеться кому -

Хай не repetують.
Претензії – до зірок,

Це вони віщують!

*Ансамбль народних інструментів під керівництвом Романової Т.Ю.
Виконують пісню.*

1 ведуча: Цей ансамбль теж активний учасник творчої діяльності.

Господиня: Ми вітаємо вас зі світом. Дякуємо за талан і даруємо вам оцей “рубель”, користуйтеся.

2 ведуча: І також прийміть солодкі подарунки

Господиня: Ми вітаємо вас зі святом. Дякуємо за творчі успіхи. Даруємо оцю домбру, яку зібрали випускник училища.

1 ведуча: І оцей пиріг (дарує пиріг).

Господиня: Олена, піди подивися, хто там прийшов.

2 ведуча: До нас завітав славетний ансамбль “Озорные наигрыши”.

Господиня: Не може бути. Вони ж готуються до 20-річного ювілею, їм немає часу.

Ансамбль “Озорные наигрыши” виконує пісню “Огірочки”.

Господиня: Завжди приємно вас бачити і чути. Від ваших співів стає веселіше жити. Прийміть від “Світлиці” оцей інструмент, який зробили своїми руками студенти гр. 2 Н-9. І іменинний пиріг.

Ансамбль гасить свічку на пирогу. Заходить парубок.

Парубок: Олечко! Я вітаю тебе зі святом. Думаю, що з тебе буде гарний працівник культури. І дарую тобі пісню.

Виконує пісню “Ой, під вишнею, під черешнею”. Акомпанує ансамбль народних інструментів під керівництвом Хутірної Є.

Господиня: Дякуємо всім за роботу в “Світлиці”. До нових зустрічей.

Парубок: Подальших тобі успіхів і дарую тобі оці квіти. Будь завжди такою красivoю.

Парубок та дівчата уходять.

1 ведуча: Ми також вітаємо із святом хореографічний ансамбль, який завтра виїжджає у місто Дніпропетровськ на II фестиваль-огляд танцювального мистецтва ім. Павла Вірського. Бажаємо творчих успіхів і перемог.

2 ведуча: Було приемно Вас шанувати.

І ще хотілося Вам побажати:

1 ведуча: Хай всякі біди вас обминають,

Хай ваші рідні щастя всі мають.

Господиня: Хай Божа милість вас не минає,

Разом: Хай добро й пісня нас об’єднають.

Вокальний ансамбль “Слобожанка” виконує пісню “Давайте жити”.

Розробка: Л.М. Гарбуз

До Дня українського козацтва
та 500-річчя Кальміуської паланки
Українського реєстрового козацтва

“КОЗАЦЬКЕ КОЛО”

сценарій театралізованого свята Покрови Богородиці

ІГРОВИЙ БЛОК ПЕРЕД ПОЧАТКОМ СВЯТА

Ансамбль групи 2 ПД виконує музичну композицію "Козачок".

- Хлопці веселі
Та красиві дівчата!
Приходьте скоріше
До нас на свято!
- Ювілей козацтва –
Військового братства!
- Перш, ніж в зал вас запросити,
Треба дещо прояснити.
Ну, наприклад: хто з вас знає
Що слово "козак" означає?

/відповідь аудиторії/

- Вірно, так – "вільна людина"!
- А без кого наш козак,
Так собі, ні так, ні сяк?
...Що тут думати? Ну, звичайно, без коня!
- А хто з вас скаже, що козак одягає, коли на коня сідає?

/відповідь аудиторії/

- Ми в захваті від ваших історичних пізнань. Ну що ж, як кажуть справжні козаки: "По конях!"
- Ось вам наші коні,
Хоч малі, але не поні.
Підійдіть до них сміливо,
Візьміть лагідно за гриву.

Ансамбль виконує українську пісню "Со вечора".

- На майданчику п'ять "коней", на всіх бажаючих не хватить, тому одного з нас назначаємо кошовим. Ти ходиш з батогом по колу і приказуєш: "Я іду на січ і беру з собою..." вказуєш на того хлоща, який вже сидить на своєму коні. Той встає, береться за кінець батога, іде слідом за кошовим, забираючи інших юнаків. Коли на "конях" нікого не залишиться, кошовий надає команду: "По конях!" - і всі займають вільні місця, а той, хто залишився без коня, має нагоду стати кошовим у наступній поїздці. Все зрозуміло? Тоді поскакали.

Проводиться гра "Козацькі коні"

- Чого ти гнешся, як ковилі у степу? Кулі ж не летять, шаблі не блищать.
- Вася! Вчи народознавство, будеш знати, що козаки так робили, коли потрібно було тихесенько підійти до ворогів, а я став так, бо дуже хочу танцювати козацький повзунець. Ну, хто до танцю хист та бажання має, давайте сюди, а ви, музики, не стійте мовчки!

Ансамбль виконує "Українську польку". Проводиться гра "Козацький повзунець".

- Не знущайся над інструментом. Від твоєї музики сусідський пес Бравко завив, як вовк на луну. Подивись, у хлопців та дівчат настрій зіпсовано. Ану кидай що хворобу та заграй по-справжньому!
- Я тобі що – музика? Без ансамблю не можу! Да і на чому тут грatis?
- Ой, козак-козаченъко, до таланту далеченько, дивись, скільки в нашому студентському товаристві струнно-духових співучих зірок козацької естради!
- Зараз візьмуть потрібну ноту і заграють. До речі, що ти бажаєш від них почути?
- Да хоч цю малесеньку мелодію.

Проводиться гра "Нетрадиційний оркестр".

- Коні, музики – це добре. А що ви заспіваете, коли в животі бурчить, він вже до хребта приріс. Та ніяка забава не полізе в голову на порожній шлунок.
- Дівчисько, дівчисько. Тільки про їжу і думка.
- А я згоден з Аліною. Без хліба і сала сміливості та сили мало! Де гірка цибуля, м'яка бараболя – посміхнеться козаку вдача і доля.
- Ось у мене є деякі залишки їжі: чотири шматка сала. Поділіть кожен між друзями на чотири рівні частини, але без ножа, сокири і шаблі, а тільки ниткою!

Хлопці ділять сало.

- Так, добре. На друге – цибуля сльозова! Почистимо!.. Розріжемо!.. Розкладемо!..

Хлопці чистять, ріжуть цибулю.

- Ось вам хліб, цибуля, сало – покушуйте, браття, щоб біда не брала! Відкриваємо похідну козацьку ідальню!

Проводиться гра "Нагодуй козака".

- Ну, що ж, у випробуванні на копях участь брали? Так?
- ТАК!!
- Ще на дошках польку грали?
- ТАК!!
- Один одного годували?
- ТАК!!
- Тоді кожен з вас козак!
- Жартували, танцювали,
Смачне сало куштували,
А тепер марші до зали –
Там, на довгії роки,
Хлопців посвятимо в козаки!!!

Свято відбувається у вітальні “Світлиця”.

На інтермедійній завісі напис: “500 років Кальміуської паланки”. Сцену прикрашають прапори: національний прапор та прапори Кальміуської паланки Війська Запорозького Низового. По боках розташовані герби, прапори, козацькі клейноди. У куточку праворуч ікона Покрови Богородиці, рушник, на ньому свічка та китиці калини. На виносному майданчику розташований екран, на якому транслюються кадри. Світло приглушене.

На сцені господиня, парубок і дівчина.

Господиня: Добрий день, любі гості! Сьогодні знову відкриті двері нашої “Світлиці”.

Дівчина: Вже 10 років “Світлиця” зустрічає своїх гостей: кращих із кращих

Парубок: Традиція не змінюється. Ми знову зустрічаємо почесних гостей.

Хор виконує пісню на слова Б.Стельмаха, музика І. Білозіра “Світлиця”.

Господиня: Шановні друзі! В нашу “Світлицю” завітали незвичайні гости.

Дівчина: Та й подія сьогодні незвичайна – національне свято – День Українського козацтва.

Парубок: І святкується воно саме в день Покрови Богородиці – покровительки козаків

У фонограмі лунають дзвони. На сцену виходять читці, виконують вірши Лісовенка Миколи Миколайовича “Покровське вороття”.

Дзвоняньтъ дзвони в Українѣ знову -

Хвалить Бога, Правду і Життя.

Так тепер на золоту Покрову

Діється козацьке вороття.

В кожній хаті згадують героїв –

Українських славних козаків, -

Бо не вбито їх кривавим боем,

Не зарито у п'ятьми віків.

Божа мати дивним омофором.

Їх прикрила раз і назавжди,

Затулила перед хижим горем,

Вберегла від рабства і нужди.

І вони по лицарському чину

Славлять її в місті і селі –

Божу Матір – нашу Україну

Найсвятішу Матір на землі.

З кожним днем міцніють нації люди

Всі сьогодні знають навколо:

З козаками Україна – буде!

Їх одних бояться вороги.

Дзвоняньтъ дзвони в Українѣ знову –

Хвалить Бога, Правду і Життя

Так тепер на золоту Покрову

Діється козацьке вороття

Світло поступово наповнюється і висвітлює ікону Покрови, а потім напис та козацькі клейноди на сцені. На екрані проектируються портрети гетьманів Кальміуської паланки.

Господиня: Сьогодні в нашій “Світлиці” свято до важливої події. А подія така – 500 років Кальміуської паланки Українського козацтва.

Парубок: Людмило Миколаївно! Це велика подія, але мені не зрозуміло, що це таке – паланка?

Дівчина: Іване, ох, і питання! Газети та журнали читати треба, телебачення дивитись, радіо слухати.

Парубок: Ну ти, Настя, почала тут мене виховувати. А сама...

Господиня: Настю, Іванко, не сваріться! Краще послухайте. Кальміуська паланка – осередок національної і оборонно-спортивної Всеукраїнської громадської організації козацтва України та української діаспори.

Парубок: Так, так, я знаю, вона була відновлена у 1989 році.

Дівчина: І сьогодні – це структуризована прогресивна організація.

Господиня: Прекрасно! Я рада, що ви такі освічені люди.

Дівчина: Та це не все. Паланка має 54 козацькі структури: округи, полки, курені, сотні...

Парубок: Існують козацькі ліцеї, Козацька морська школа, козацька застава, козацькі підрозділи.

Дівчина: Заторохтів, дивись який!

Парубок: А що!

Дівчина: (образливо) Нічого.

Господиня: Заспокойтесь. Та хто краще може розповісти про паланку, як не головний військовий отаман Кальміуської паланки Українського козацтва Донецької області.

Парубок: Професор, академік Академії проблем безпеки, оборони і правопорядку РФ...

Дівчина: Верховний отаман округу заступник Гетьмана України.

Разом: Микола Миколайович Пантелейк.

Хор виконує пісню “Здравиця”. Дівчина вручає осавулу хліб-сіль.

Дівчина: Прийміть від нас хліб-сіль, як символ добробуту, багатства, сили та довгої життєвої дороги. Щастя Вам!

Господиня: Микола Миколайовичу, просимо вас піднятися на сцену.

Дівчина: А чи правильно ми розповідали про діяльність паланки? Може що не так?